

Warszawa, 30.06.2020 r.

**Prezes
Państwowego
Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie**

KUZ.421.91.1.2019.MŁ

OBWIESZCZENIE

Niniejszym zawiadamiam, że Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie rozstrzygnięciem z dnia 23 czerwca 2020 r., NR 105/2020/KUZ, znak: KUZ.421.91.2019.MŁ, zakończył postępowanie prowadzone w związku z wniesieniem przez Gminę Żyraków, Rejonowy Związek Spółek Wodnych w Dębicy oraz Gminę Dębica, reprezentowaną przez r. pr. Tomasza Warcholę, odwołań od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 18 września 2019 r., znak: RZ.RUZ.421.60.2019.RD, udzielającej Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Rzeszowie pozwoleń wodnoprawnych na usługę wodną w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych istniejącymi wylotami z autostrady A4 w km 502+645-581+393 na odcinku Tarnów Północ – węzeł Rzeszów Wschód oraz drogi ekspresowej S19 w km 467+526-467+859, na terenie gminy Tarnów, gminy Lisia Góra, powiat tarnowski, województwo małopolskie, gminy Czarna, gminy Żyraków, gminy Dębica – powiat dębicki, gminy Ostrów, gminy i miasta Sędziszów Małopolski – powiat ropczycko-sędziszowski, gminy Świlcza, gminy Głogów Małopolski, gminy Trzebownisko – powiat rzeszowski, województwo podkarpackie.

Z treścią decyzji Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie można zapoznać się w Urzędzie Gminy Czarna, w Urzędzie Gminy Żyraków, w Urzędzie Gminy Dębica, w Urzędzie Gminy Ostrów, w Urzędzie Miasta Sędziszowa Małopolskiego, w Urzędzie Miasta Głogowa Małopolskiego, w Urzędzie Gminy Świlcza, w Urzędzie Gminy Trzebownisko, w Urzędzie Gminy Lisia Góra, w Urzędzie Miasta Tarnowa, w Starostwie Powiatowym w Tarnowie, w Starostwie Powiatowym w Dębicy, w Starostwie Powiatowym w Ropczycach, w Starostwie Powiatowym w Rzeszowie, a także w Departamencie Usług Wodnych Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w siedzibie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, ul. Grzybowska 80/82, pok. nr 523.

Od decyzji Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, złożona za pośrednictwem Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji. Natomiast zgodnie z przepisem art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U z 2020 r., poz. 256), w związku z art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia informacji o możliwości zapoznania się z treścią przedmiotowej decyzji.

**z up. Prezesa Wód Polskich
Dyrektor
Departamentu Usług Wodnych**

Maciej Martyna

Warszawa, 23.06.2020 r.

**Prezes
Państwowego
Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie**

KUZ.421.91.2019.Mł

DECYZJA NR 105/2020/KUZ

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), po rozpatrzeniu odwołania Gminy Żyraków, Rejonowego Związku Spółek Wodnych w Dębicy oraz Gminy Dębica, reprezentowanej przez r. pr. Tomasza Warchołę, od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 18 września 2019 r., znak: RZ.RUZ.421.60.2019.RD,

- utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją z dnia 18 września 2019 r., znak: RZ.RUZ.421.60.2019.RD Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie udzielił Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Rzeszowie pozwoleń wodnoprawnych na usługę wodną w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych istniejącymi wylotami z autostrady A4 w km 502+645-581+393 na odcinku Tarnów Północ – węzeł Rzeszów Wschód oraz drogi ekspresowej S19 w km 467+526-467+859, na terenie gminy Tarnów, gminy Lisia Góra, - powiat tarnowski, województwo małopolskie, gminy Czarna, gminy Żyraków, gminy Dębica – powiat dębicki, gminy Ostrów, gminy i miasta Sędziszów Małopolski – powiat ropczycko-sędziszowski, gminy Świlcza, gminy Głogów Małopolski, gminy Trzebownisko – powiat rzeszowski, województwo podkarpackie, zawierających substancje zanieczyszczające w ilościach nieprzekraczających 100 mg/l zawiesin ogólnych oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych (zgodnie z zestawieniem w punkcie I. decyzji).

Odwołanie od powyższej decyzji, w ustawowym terminie, złożyła Gmina Żyraków oraz Rejonowy Związek Spółek Wodnych w Dębicy.

Gmina Żyraków w odwołaniu z dnia 5 października 2019 r. zarzuciła powyższej decyzji brak zapisów i zobowiązań dotyczących partycypacji w kosztach i utrzymania urządzeń wodnych zgodnie z art. 188 ust. 2 i art. 205 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, do których będą zrzucane wody opadowo-roztopowe z odcinka autostrady A4 przebiegającej przez teren gminy. W odwołaniu zwrócono uwagę, iż wody opadowo-roztopowe z objętego pozwoleniem wodnoprawnym odcinka autostrady A4 w większości zrzucane są do rowów melioracyjnych, których administratorem jest Rejonowy Związek Spółek Wodnych w Dębicy oraz, że środki finansowe RZSW w Dębicy pochodzące ze składek członków spółek i dotacji nie zabezpieczą bieżących potrzeb utrzymania tych urządzeń w ciągłej sprawności. W związku z powyższym Gmina Żyraków wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Rejonowy Związek Spółek Wodnych w Dębicy w odwołaniu z dnia 24 października 2019 r. również wskazał, że w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono zakresu utrzymania bądź partycypacji w kosztach konserwacji rowów melioracyjnych administrowanych przez RZSW w Dębicy, według wykazu zawartego w decyzji, do których odprowadzane są wody z pasa autostrady w czasie obfitych opadów atmosferycznych, a obowiązek ten wynika z art. 188 ust. 2 i art. 205 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. W związku

z powyższym RZSW w Dębicy wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia z ich udziałem jako strony. Zdaniem odwołującego przedmiotowe pozwolenie wodnoprawne powinno zawierać obowiązek utrzymania rowów na określonym odcinku, bądź partycypację w kosztach tej konserwacji, a administrator odbiornika (rowu) powinien być stroną prowadzonego postępowania. Ponadto zwrócono uwagę, że zaskarżona decyzja nie zawiera informacji na temat daty złożenia wniosku przez GDDKiA Oddział w Rzeszowie o udzielenie przedmiotowego pozwolenia wodnoprawnego.

Gmina Dębica, reprezentowana przez r. pr. Tomasza Warchoła, pismem z dnia 16 października 2019 r. złożyła do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW WP wniosek o uzupełnienie w trybie art. 111 § 1 Kpa decyzji z dnia 18 września 2019 r., znak: RZ.RUZ.421.60.2019.RD, poprzez dodanie do sentencji pkt I: „pod warunkiem zgody Gminy Dębica na korzystanie z nieruchomości stanowiących własność Gminy Dębica.” Postanowieniem z dnia 18 marca 2020 r., znak: RZ.RUZ.421.60.2019.RD Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW WP, działając na podstawie art. 111 Kpa, odmówił uwzględnienia ww. wniosku o uzupełnienie decyzji z dnia 18 września 2019 r., znak: RZ.RUZ.421.60.2019.RD. Zgodnie z art. 111 § 2 Kpa, przypadku wydania postanowienia, o uzupełnieniu lub o odmowie uzupełnienia decyzji, termin dla strony do wniesienia odwołania, powództwa lub skargi biegnie od dnia jego doręczenia lub ogłoszenia. Gmina Dębica, reprezentowana przez r. pr. Tomasza Warchoła złożyła zażalenie na ww. postanowienie, które w świetle ww. przepisów należy potraktować jako odwołanie od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 18 września 2019 r., znak: RZ.RUZ.421.60.2019.RD. W odwołaniu tym Gmina Dębica podniosła, iż proponowany przez nią zapis jest niezbędny po to, by należycie zabezpieczyć interesy Gminy.

Po przeanalizowaniu akt omawianej sprawy Prezes Wód Polskich zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że organ odwoławczy nie jest związany granicami odwołania i obowiązany jest orzec co do całości rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżanej decyzji. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 października 2004 r., sygn. akt. I SA 768/03, podkreślono, że „zgodnie z zasadą dwuinstancyjności organ odwoławczy jest obowiązany merytorycznie sprawę rozpoznać na nowo w jej całokształcie. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest związany granicami odwołania i obowiązany jest orzec co do całości rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżanej decyzji. Pozostawiając sprawę nierozpoznaną w pełnym zakresie organ odwoławczy dopuszcza się rażącego naruszenia przepisu art. 16 § 1 KPA”. W związku z tym tut. organ jest zobowiązany przeanalizować całe zaskarżone rozstrzygnięcie, nie zaś tylko odnieść się do zarzutów zawartych w odwołaniu.

Jak wynika z akt sprawy Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Rzeszowie wnioskiem z dnia 13 maja 2019 r. wystąpiła do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o udzielenie pozwolenia wodnoprawnego na odprowadzanie wód opadowych i roztopowych istniejącymi wylotami z autostrady A4 w km 502+645-581+393 na odcinku Tarnów Północ – węzeł Rzeszów Wschód oraz drogi ekspresowej S19 w km 467+526-467+859 na terenie województw: małopolskiego i podkarpackiego zgodnie z załączonym operatem wodnoprawnym.

Podstawę materialnoprawną podjętego rozstrzygnięcia stanowi art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, zgodnie z którym uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wymaga korzystanie z wód w ramach usług wodnych. Z kolei w myśl art. 35 ust. 3 pkt 7 do usług wodnych zalicza się m.in. odprowadzanie wód opadowych i roztopowych ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych do wód lub do urządzeń wodnych.

Analizując treść decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW WP należy podkreślić, że pozwolenie wodnoprawne jest typem aktu związanego, a w przypadku spełnienia przez wnioskodawcę przesłanek wydania tego aktu, organ administracji publicznej ma obowiązek wydania wnioskowanej decyzji. Odmowa udzielenia pozwolenia wodnoprawnego może nastąpić tylko wówczas,

gdy ujawnione zostaną okoliczności określone w art. 399 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, tj. wówczas gdy:

- projektowany sposób korzystania z wody narusza ustalenia dokumentów, o których mowa w art. 396 ust. 1 pkt 1-7, tj.:

- planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza z wyłączeniem okoliczności, o których mowa w art. 66;
- planów ochrony i planów zadań ochronnych dla obszarów chronionych,
- planu zarządzania ryzykiem powodziowym;
- planu przeciwdziałania skutkom suszy;
- programu ochrony wód morskich;
- krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych;
- miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego;

lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 396 ust. 1 pkt 8, tj. wymagań ochrony zdrowia ludzi, środowiska, ochrony przyrody i dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków oraz wynikających z przepisów ustawy oraz przepisów odrębnych;

- projektowany sposób korzystania z wód dla celów energetyki wodnej nie zapewni wykorzystania potencjału hydroenergetycznego w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony;

- zakład planujący korzystanie z wód lub wykonanie urządzeń wodnych albo inne działania wymagające pozwolenia wodnoprawnego nie wywiązuje się z wynikających z dotychczas wydanych pozwoleń wodnoprawnych obowiązków.

Analizując całość zgromadzonych w sprawie dokumentów należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do odmowy udzielenia wnioskowanego pozwolenia wodnoprawnego. Zgodnie z ukształtowanym orzecznictwem administracyjnym i sądowym organ administracyjny, działający na podstawie przepisów prawa materialnego przewidującego uznaniowy charakter rozstrzygnięcia, jest obowiązany załatwić sprawę zgodnie z wnioskiem, jeżeli nie stoi temu na przeszkodzie interes społeczny, ani nie przekracza to możliwości organu administracji wynikających z przyznanych mu uprawnień. Żadna z okoliczności wymienionych enumeratywnie w przepisie w art. 399 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, stanowiących o odmowie udzielenia pozwolenia wodnoprawnego, nie wystąpiła w rozpatrywanej sprawie.

Planowana inwestycja nie stoi w sprzeczności z treścią Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, zatwierdzonego na posiedzeniu Rady Ministrów dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911). Plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły został zatwierdzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r., przy czym objęte wnioskiem działanie nie narusza zapisów tego planu. Plan przeciwdziałania skutkom suszy nie został dotychczas zatwierdzony. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych stanowi natomiast narzędzie mające na celu wdrożenie postanowień dyrektywy Rady Nr 91/271/EWG, dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, w związku z czym objęte wnioskiem pozwolenie wodnoprawne nie będzie miało wpływu na realizację jego zapisów. Krajowy program ochrony wód morskich jest dokumentem strategicznym, mającym na celu wdrożenie zapisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r., ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego. Celem KPOWM jest określenie optymalnego zestawu działań, który doprowadzi w określonym czasie do osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich, przy czym przedmiotowe pozwolenie nie będzie miało wpływu na jego realizację.

W związku z powyższym w ocenie tut. organu nie było podstaw do odmowy udzielenia wnioskowanego pozwolenia.

Odnosząc się do podniesionego w obu odwołaniach zarzutu dotyczącego braku nałożenia w zaskarżonej decyzji na GDDKiA obowiązku wykonania robót lub uczestniczenia w kosztach utrzymania urządzeń

wodnych, stosownie do odnoszonych korzyści, podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 403 ust. 6 Prawa wodnego w przypadku, gdy jest to konieczne dla szczegółowego określenia warunków i zakresu korzystania z wód, utrzymywania wód lub projektowania, wykonywania, lub utrzymywania urządzeń wodnych, lub uprawnień osób trzecich, w pozwoleniu wodnoprawnym można dodatkowo ustalić obowiązek m.in. wykonania robót lub uczestniczenia w kosztach projektowania, wykonywania lub utrzymania urządzeń wodnych stosownie do odnoszonych lub prognozowanych korzyści. Powyższe następuje jednak na wniosek właściciela lub użytkownika urządzenia, bo to on ponosi koszty utrzymania tego urządzenia. Z akt sprawy nie wynika aby stosowny wniosek został złożony w trakcie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, w związku z czym nałożenie na wnioskodawcę obowiązku partycypacji w kosztach utrzymania urządzenia wodnego w przedmiotowym pozwoleniu wodnoprawnym byłoby działaniem bezprawnym. Ponadto, jak słusznie podniesiono w odwołaniach, art. 188 ust. 2 Prawa wodnego stanowi, że w kosztach utrzymywania urządzeń wodnych uczestniczy ten, kto odnosi z nich korzyści, przy czym przepis ten stosuje się również w przypadku wprowadzania ścieków lub odprowadzania wody do urządzeń wodnych oraz innych usług wodnych. Należy jednak zauważyć, że stosownie do przepisu art. 188 ust. 3 ww. ustawy, podziału kosztów utrzymywania urządzeń wodnych, na wniosek właściciela urządzenia wodnego, dokonuje w drodze decyzji organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych, co oznacza, że jest to odrębna od pozwolenia wodnoprawnego decyzja „partycypacyjna”.

Odnosząc się do podniesionego przez Rejonowy Związek Spółek Wodnych w Dębicy zarzutu co do braku umożliwienia spółce udziału w postępowaniu jako strony postępowania wskazać należy, iż zgodnie z art. 401 ust. 1 ustawy Prawo wodne, stroną postępowania w sprawach dotyczących pozwoleń wodnoprawnych jest wnioskodawca oraz podmioty, na które będzie oddziaływać zamierzone korzystanie z wód, lub podmioty znajdujące się w zasięgu oddziaływania planowanych do wykonania urządzeń wodnych. Jeżeli liczba stron w postępowaniu w sprawach dotyczących pozwolenia wodnoprawnego przekracza 10, do stron innych niż wnioskodawca stosuje się art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (art. 401 ust. 3 ustawy). Artykuł 401 ust. 4 ww. ustawy stanowi natomiast, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawach dotyczących pozwolenia wodnoprawnego doręcza się wnioskodawcy na adres wskazany we wniosku oraz zawiadamia się pozostałe strony w drodze obwieszczeń, odpowiednio w urzędzie zapewniającym obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej albo siedzibie właściwej jednostki organizacyjnej Wód Polskich, a także w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych urzędów starostwa powiatowego i urzędów gmin, właściwych ze względu na zakres korzystania z wód. Jak wynika z akt sprawy organ I instancji zastosował się do powyższych przepisów zawiadamiając strony w formie obwieszczenia o toczącym się w przedmiotowej sprawie postępowaniu, co oznacza, iż zarzut braku zapewnienia RZSW w Dębicy czynnego udziału w tym postępowaniu należy uznać za bezzasadny.

Reasumując powyższe, zawarte w odwołaniach argumenty, które zdaniem skarżących winny skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji i skierowaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, są w ocenie Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie bezzasadne.

Odnosząc się natomiast do kwestii poruszonych w odwołaniu przez Gminę Dębica wskazać należy, że ustawa Prawo wodne w swoich regulacjach kieruje się potrzebą ochrony zasobów wodnych i warunkami, na jakich zasoby te mogą być udostępniane na potrzeby ludności oraz gospodarki. Przepisy te nie regulują natomiast zagadnień uzyskania prawa do użytkowania nieruchomości lub urządzeń wodnych. Przesądza o tym treść art. 393 ust. 4 ustawy Prawo wodne. Zgodnie z tym przepisem pozwolenie wodnoprawne nie rodzi dla adresata takiej decyzji praw do nieruchomości i urządzeń wodnych koniecznych do realizacji zapisów zawartych w pozwoleniu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich do tych nieruchomości i urządzeń. Informacja tej treści została zamieszczona w punkcie IV. zaskarżonej decyzji Dyrektora RZGW w Rzeszowie z dnia 18 września 2019 r., zgodnie z obowiązkiem wynikającym z ww. przepisu. Należy zatem podkreślić, że uzyskane przez GDDKiA pozwolenie wodnoprawne stanowi uprawnienie tylko odprowadzania wód opadowych i roztopowych z autostrady A4, co nie oznacza, że jest

do niej przypisane prawo do użytkowania nieruchomości Gminy na potrzeby wykonywania orzeczonego uprawnienia. Zgodnie z powołanym powyżej przepisem, kwestia ta stanowi zagadnienie wykraczające poza sferę administracyjno - prawną i wymaga odrębnych ustaleń pomiędzy uprawnionym do wykonywania pozwolenia, a właścicielem nieruchomości. Przedstawiony powyżej pogląd prezentują również sądy administracyjne i tak np. WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 19 maja 2006 r., sygn. akt: II SA/GI 301/05 zauważył, że: „pozwolenie wodnoprawne nie rodzi praw do nieruchomości (...) Kwestia uregulowania wzajemnych obowiązków związanych z korzystaniem z cudzej nieruchomości lub urządzenia wodnego w celu wykonywania uprawnień płynących z pozwolenia wodnoprawnego pozostaje w gestii zainteresowanych podmiotów. Uprawniony i właściciel urządzenia lub nieruchomości mogą zawrzeć umowę cywilnoprawną zmierzającą do uregulowania wzajemnych praw i obowiązków związanych z korzystaniem z cudzych urządzeń wodnych lub nieruchomości. Formalności związanych z zawarciem umowy cywilnoprawnej zainteresowane osoby mogą dopełnić także po wydaniu pozwolenia wodnoprawnego, a zatem brak takiej umowy nie stanowi przeszkody do wydania pozwolenia. W braku zaś porozumienia skarżący może domagać się zawarcia takiej umowy w postępowaniu cywilnym przed sądem powszechnym”.

W związku z powyższym, po rozpatrzeniu materiału dowodowego, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stwierdził, iż należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. W przypadku jej niezgodności z prawem, służy na nią skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, złożona za pośrednictwem Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji. Wysokość wpisu od skargi wynosi 300 zł.

Zgodnie z art. 239 oraz art. 243 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), skarżący ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Z up. Prezesa
WÓD POLSKICH
Małgorzata Moś

Otrzymują:

1. Gmina Żyraków, 39-204 Żyraków 137,
2. Rejonowy Związek Spółek Wodnych w Dębicy, ul. Piłsudskiego 19, 39-200 Dębica,
3. r. pr. Tomasz Warchoń, Kalisz Sala Warchoń Kancelaria Prawnicza sp. k., ul. Przemysłowa 5, 35-105 Rzeszów – pełnomocnik Gminy Dębica,
4. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW WP, ul. Hanasiewicza 17B, 35-103 Rzeszów,
5. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Rzeszowie, ul. Legionów 20, 35-959 Rzeszów,
6. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa,
7. aa.

Do wiadomości:

1. Wydział Systemu Informacyjnego Gospodarowania Wodami – w miejscu,
2. Urząd Gminy Czarna, ul. Dworcowa 6, 39-215 Czarna,
3. Urząd Gminy Żyraków, 39-204 Żyraków 137,

4. Urząd Gminy Dębica, ul. Stefana Batorego 13, 39-200 Dębica,
5. Urząd Gminy Ostrów, 39-103 Ostrów 225,
6. Urząd Miasta Sędziszowa Małopolskiego, ul. Rynek 1, 39-120 Sędziszów Małopolski,
7. Urząd Miasta Głogowa Małopolskiego, ul. Rynek 1, 36-060 Głogów Małopolski,
8. Urząd Gminy Świlcza, 36-072 Świlcza 168,
9. Urząd Gminy Trzebownisko, 36-001 Trzebownisko 976,
10. Urząd Gminy Lisia Góra, ul. 1 Maja 7, 33-140 Lisia Góra,
11. Urząd Miasta Tarnowa, ul. Mickiewicza 2, 33-100 Tarnów,
12. Starostwo Powiatowe w Tarnowie, ul. Narutowicza 38, 33-100 Tarnów,
13. Starostwo Powiatowe w Dębicy ul. Parkowa 28, 39-200 Dębica,
14. Starostwo Powiatowe w Ropczycach, ul. Konopnickiej 5, 39-100 Ropczyce,
15. Starostwo Powiatowe w Rzeszowie, ul. Grunwaldzka 15, 35-068 Rzeszów,
16. Zarząd Zlewni w Krośnie PGW WP. ul. Bieszczadzka 5, 38-400 Krosno,
17. Zarząd Zlewni w Jaśle PGW WP, ul. Modrzejewskiego 12, 38-200 Jasło.